

# Armahda, Herra Jumala (virsi 187)

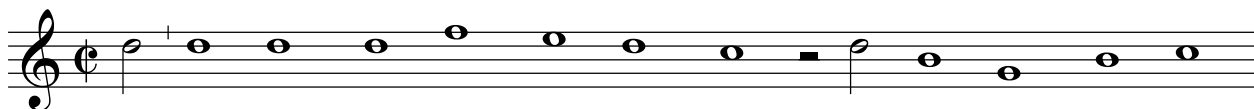
## Ach Gott, vom Himmel sieh darein

Sävelmä: Keskiajalta / Saksassa 1524

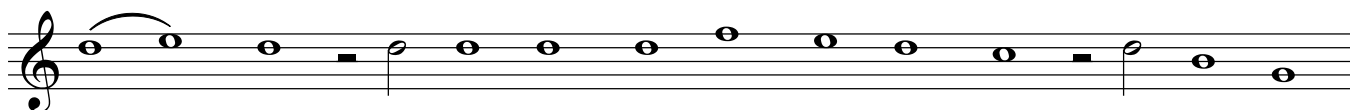
Martti Luther 1524. Ruots. Olavus Petri 1530.

Suom. ja säk. 6 Jaakko Finno virsikirjaan 1583,

uud. Elias Lönnrot 1870, säk. 4–6 uud. Niilo Rauhala 1984. | Sävelmä: Saksassa 1524.



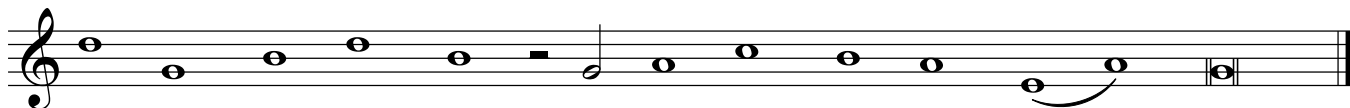
1. Ar-mah - da, Her - ra Ju - ma - la, me sur - ren va - li -  
2. Nyt ih - mis - op - pi er - hei - neen hal - lit - see maa - il -  
3. Me ih - mis - rau - kat so - kei - na kul - jem - me har - ha -



tam - me. Pois mo - ni luo - puu si - nus - ta ja uh - kaa  
mas - sa, ei o - ta sa - naa oh - jeek - seen, on vää - ryys  
teil - lä kuin lam - paat vail - la pai - men - ta, ei kait - si -



us - ko - am - me. Sa - na - si y - len - kat - so - taan ja to - tuus  
kas - va - mas - sa. Yö lie - nee - kö jo e - des - sä ja vai - van  
ja - ta meil - lä. Jos tie - si, Her - ra, hyl - kääm - me, niin val - heen



maa - han pol - je - taan, on val - he val - lan saa - nut.  
ai - ka kä - sis - sä, tuo en - nen en - nus - tet - tu?  
val - taan vai - vum - me ja käym - me ka - do - tuk - seen.

4. Vaan mittaamaton armosi  
on, Herra, vielä meille.  
Tuot eksyneitä laumaasi  
ja avun langenneille.  
Näin sanallasi kirkkaalla  
pois päästät sielut kahleista,  
lyöt rikki julmat juonet.

5. Ja niin kuin hehkuu hopea  
liekissä loistavana,  
niin koetuksen ahjossa  
myös kestää pyhä sana.  
Se taisteluissa vahvistuu,  
sen valo yhä kirkastuu.  
Näin kunnian saat, Herra.

6. Vahvista seurakuntaasi  
ja kunniaasi puolla.  
Jos emme turvaa sanaasi,  
niin meidän täytyy kuolla.  
Siis kansaasi nyt varjele  
ja kirkkoasi suojele.  
Vie meidät riemuun kerran.